

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Mgr. K.**, bývajúcej v B., proti odporkyni **A.**, so sídlom v Bratislave, Hanulova č. 5/B, IČO: X., o **určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9 C 409/2011, o dovolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2012 sp. zn. 3 Co 35/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 20. septembra 2011, č.k. 9 C 409/2011-45 konanie o návrhu navrhovateľky, ktorým sa domáhala voči odporkyni určenia neplatnosti pracovného pomeru, zastavil (§ 96 ods. 1 a 3 O.s.p.). Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania 212,23 eur k rukám jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľky uznesením z 30. januára 2012 sp. zn. 3 Co 35/2012 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporkyni trovy konania vo výške 103,28 eur

k rukám jej právneho zástupcu do troch dní. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Zmeňujúci výrok o trovách konania odôvodnil s poukazom na § 146 ods. 2 a § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. Uviedol, že navrhovateľka vzala návrh späť a preto z procesného hľadiska zavinila, že konanie muselo byť zastavené a je povinná nahradiť odporkyňi vzniknuté náklady konania. Poukázal na skutočnosť, že účastník má právo na trovy právneho zastúpenia ak tieto boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Preto mu priznal trovy právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zo 6. mája 2011 a účasť na pojednávaní 20. septembra 2011 v rozsahu $\frac{1}{4}$ v celkovej sume 103,28 eur [jeden a štvrt' úkonu (57 eur + 14,25 eur), 2x režijný paušál á 7,41 eur, 20% DPH]. Z vyúčtovania trov právneho zastúpenia odporkyne ani zo spisu nevyplýva, že by jej právny zástupca bol účastný na pojednávaní 6. mája 2011 [takéto pojednávanie nebolo (57 eur)], a ani že bol predvolaný na súd, resp. že by bol vo veci určený termín pojednávania 5. mája 2011 a 20. mája 2011, za ktoré dni si uplatnil cestovné a náhradu za stratu času (61,75 eur).

Uznesenie odvolacieho súdu odporkyňa napadla dovolaním. Žiadala ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Podané dovolanie odôvodnila v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Podľa dovolateľky rozhodnutie v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nesprávne a nezákonné (súd v rozpore s právnymi predpismi a spisovým materiálom posúdil úkony právnej služby a náhradu nákladov právneho zástupcu), na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil.

Navrhovateľka vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie v danom prípade smeruje proti výroku uznesenia (§ 239 O.s.p.).

Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

I keď odporcom podané dovolanie smeruje proti zmeňujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu (uvedenému v § 239 ods. 1 O.s.p.), bolo pri posudzovaní procesnej prípustnosti jeho mimoriadneho opravného prostriedku potrebné zohľadniť, že napadnutým je rozhodnutie vo výrokoch o trovách konania, v prípade ktorého je prípustnosť dovolania v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. výslovne vylúčená. Prípustnosť dovolania odporkyne preto z § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené by prípustnosť dovolania odporcu zakladala iba procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala

možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Ak je konanie postihnuté niektorou z týchto vád, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné.

Dovolateľka vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. nenamietala a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

V súvislosti s námietkou dovolateľky, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci treba uviesť, že táto vada je relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), avšak (na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p.) nezakladá (súčasne) aj prípustnosť dovolania. To isté platí aj o nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); aj za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené, mohli by mať za následok nanajvýš vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, ale nezakladali by súčasne prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. v dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné, ale o taký prípad v danej veci nejde.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporkyne odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutých výrokov rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd navrhovateľke nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. júla 2013

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová